

NOTE SCRISE

PENTRU RESPINGEREA RECURSULUI ȘI APĂRĂRILOR FORMULATE DE INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

DOSAR NR. 1685/2/2023

Termen 18 martie 2025

Catre

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Domnului Presedinte

Intimat-Reclamant: SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL"

Recurent-Pârât: INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE

Subscrisa, SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL", persoană juridică cu personalitate legală dobândită conform sentinței civile nr. 22(PJ)/23.11.2006, cu sediul în București, str. Ienăchiță Văcărescu nr. 17A, sector 4, CIF 19544011, cont bancar RO 96CECEB31231RON1692764, deschis la CEC - Sucursala Lipscani, București, reprezentată legal de președinte Vitalie Josanu și de avocat Cristina Cordun (reprezentant conventional) , în calitate de intimat-reclamant, formulăm prezentele

NOTE SCRISE

În conformitate cu prevederile art. 483, art. 490 și urm. din Codul de Procedură Civilă, prin care solicităm respectuos instanței să respingă recursul formulat de Inspectoratul General al Poliției Române împotriva Sentinței civile nr. 1914 din 13 decembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, pentru următoarele motive:

CONSIDERAȚII PRELIMINARE PRIVIND ADMISIBILITATEA RECURSULUI

Potrivit art. 483 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă, "Recursul urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile."

În speța de față, recursul formulat de IGPR nu demonstrează în mod concret și argumentat în ce mod hotărârea Curții de Apel București ar fi neconformă cu regulile de drept aplicabile, ci reprezintă, în esență, o simplă reiterare a apărărilor și excepțiilor deja analizate și respinse în mod temeinic și legal de către instanța de fond.

Subliniem că, potrivit jurisprudenței constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, "recursul nu constituie o nouă judecată asupra fondului cauzei, ci un mijloc procesual de verificare a legalității hotărârii atacate" (Decizia ÎCCJ nr. 1253/2018). Este evident că demersul procesual al recurentului-pârât nu se conformează acestei cerințe fundamentale, întrucât nu identifică în mod clar și specific erorile de drept pe care le-ar fi comis instanța de fond, ci reproduce, în esență, argumentele deja respinse de aceasta.

Pentru a fi admisibil, recursul trebuie să se încadreze în unul dintre motivele limitative prevăzute de art. 488 din Codul de Procedură Civilă. Analiza detaliată a motivelor invocate de recurent, prezentată în continuare, demonstrează că recursul IGPR nu întrunește niciunul dintre criteriile legale pentru a fi admis.

I. CU PRIVIRE LA EXCEPȚIA LIPSEI DE INTERES

Recurentul-pârât invocă în mod neîntemeiat excepția lipsei de interes, argumentând că SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL" nu ar avea interes în declasificarea Regulamentului de organizare și funcționare al Inspectoratului Județean de Poliție Teleorman.

Solicităm respingerea acestei excepții, arătând că interesul nostru este actual, personal, legitim și născut, fiind justificat de:

1. **Calitatea de reprezentant al intereselor polițiștilor**, conform scopului și obiectului de activitate al sindicatului nostru. În această calitate, avem obligația legală și statutară de a veghea la respectarea drepturilor membrilor noștri și de a asigura transparența procedurilor aplicabile acestora, inclusiv prin cunoașterea normelor interne care le reglementează activitatea. Acest argument a fost corect reținut de instanța de fond, care a constatat că sindicatul reclamant are tot interesul de a cunoaște regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratelor Județene de Poliție, unități în care activează membrii de sindicat.
2. **Prevederile imperative ale Legii nr. 544/2001** care stabilesc în mod neechivoc că "accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României."
3. **Jurisprudența constantă și unitară**, inclusiv decizia civilă nr. 4290/2018 a Curții de Apel Cluj, care a reținut că "vătămarea în dreptul de liber acces nu poate fi legată de interesul pentru care partea solicitantă cere comunicarea informațiilor de interes public, căci scopul și obiectivele Legii nr. 544/2001, acela de a se asigura accesul liber și

neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, presupune ca persoana care exercită un astfel de drept să nu fie obligată să justifice un interes anume."

4. **Recunoașterea indirectă a interesului nostru legitim chiar de către recurent-pârât**, care, prin emiterea Dispoziției nr. 27/09.04.2024, a admis implicit necesitatea declasificării regulamentelor de organizare și funcționare ale inspectoratelor județene de poliție, confirmând astfel caracterul întemeiat al solicitării noastre inițiale.
5. **Obligația de transparență a autorităților publice**, consacrată de art. 580 din Codul Administrativ, care prevede că "Transparența constituie principiul conform căruia autoritățile și instituțiile publice au obligația de a-și desfășura activitatea într-o manieră deschisă față de public, în care accesul liber și neîngrădit la informațiile de interes public să constituie regula."

Prin urmare, în deplină concordanță cu principiile statului de drept și cu jurisprudența constantă în materie, simpla afirmare a dreptului menționat și a faptului că autoritatea nu a soluționat integral cererea de acces, în termenul prevăzut la art. 7 din Legea nr. 544/2001, sunt suficiente pentru a se putea considera că demersul judiciar se situează în limitele normale ale exercitării dreptului la acțiunea în contencios administrativ.

II. CU PRIVIRE LA EXCEPȚIA LIPSEI CALITĂȚII PROCESUALE PASIVE

Recurentul-pârât invocă în mod neîntemeiat excepția lipsei calității procesuale pasive, susținând că instituția nu are calitatea de emitent al actului în discuție.

Solicităm respingerea acestei excepții ca vădit neîntemeiată, pentru următoarele considerente juridice care demonstrează fără echivoc calitatea procesuală pasivă a IGPR:

1. **IGPR este emitentul juridic al Regulamentului** - Potrivit art. 24 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate aprobate prin H.G. nr. 585/2002, "Informațiile secrete de serviciu se declassifică de conducătorii unităților care le-au emis." Această dispoziție legală instituie competența exclusivă a emitentului de a proceda la declassificarea documentelor clasificate.
2. **Competența expresă de emitere prevăzută de Legea nr. 218/2002** - Conform art. 16 alin. (2) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, "Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General al Poliției Române se aprobă de ministrul afacerilor interne, iar cele ale unităților teritoriale, de către inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române." Astfel, legiuitorul a stabilit în mod expres și neechivoc competența inspectorului general al IGPR de a aproba regulamentele unităților teritoriale, inclusiv al IPJ Teleorman.
3. **Principiul simetriei juridice** - Este un principiu fundamental de drept administrativ că autoritatea care are competența de a emite un act administrativ are, în absența unor

dispoziții contrare, și competența de a-l modifica, revoca sau, în cazul documentelor clasificate, de a dispune declasificarea acestora. Acest principiu a fost confirmat în mod constant în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ (a se vedea, de exemplu, Decizia ÎCCJ nr. 1856/2015).

4. **Dovada incontestabilă a calității de emitent** - Conform documentelor depuse la dosar, Regulamentul de Organizare și Funcționare al IPJ Teleorman a fost aprobat prin Dispoziția inspectorului general al Poliției Române nr. 29/16.02.2012, în deplină concordanță cu prevederile legale menționate. Acest act juridic constituie proba directă a calității de emitent a IGPR.
5. **Procedura aprobării și competența declasificării** - Conform art. 30 lit. c) din Ordinul MAI nr. 105/2013, regulamentele unităților subordonate structurilor/instituțiilor aflate în subordinea ministerului se aprobă "prin dispoziție a/ordin al șefului/comandantului structurilor/instituțiilor aflate în subordinea/coordonarea ministerului - în cazul unităților subordonate acestora". Astfel, Regulamentul IPJ Teleorman a fost aprobat prin dispoziția inspectorului general al IGPR, ceea ce confirmă calitatea de emitent a IGPR.
6. **Confirmarea prin propria adresă** - Prin adresa nr. 25732/14.02.2023, IGPR a recunoscut implicit calitatea sa de autoritate competentă în materia declasificării documentului solicitat, necontestând această competență ci doar refuzând în mod nejustificat să o exercite.
7. **Competența exclusivă confirmată chiar prin Dispoziția IGPR nr. 27/09.04.2024** - Conform acestei dispoziții emise chiar de IGPR, inspectorul-șef, respectiv directorul IPJ, are obligația de a dispune măsuri pentru analizarea și inițierea demersurilor pentru declasificarea informațiilor care nu intră sub incidența normelor de protecție a informațiilor clasificate, ceea ce demonstrează că IGPR este autoritatea competentă să dispună declasificarea.
8. **Raportul de subordonare ierarhică** - IPJ Teleorman este o unitate teritorială subordonată IGPR, conform art. 6 din Legea nr. 218/2002, ceea ce conferă IGPR calitatea de autoritate ierarhic superioară cu competențe de coordonare și control. Această relație de subordonare conferă IGPR atribuții implicite cu privire la toate documentele emise la nivelul unităților teritoriale, inclusiv în ceea ce privește clasificarea și declasificarea acestora.
9. **Recunoașterea tacită a calității procesuale** - Prin însăși emiterea Dispoziției nr. 27/09.04.2024, care vizează direct obiectul acțiunii noastre, IGPR a recunoscut tacit, dar neechivoc, calitatea sa procesuală pasivă în prezenta cauză.

III. CU PRIVIRE LA EXCEPȚIA LIPSEI DE OBIECT

Excepția lipsei de obiect invocată de recurent este, de asemenea, vădit neîntemeiată. Instanța de fond a reținut în mod corect că, prin adresa nr. 25732/14.02.2023, pârâtul a refuzat nejustificat să soluționeze cererea de declasificare formulată de sindicat.

Solicităm respingerea acestei excepții, pentru următoarele motive:

1. **Momentul relevant pentru analiza excepției este cel al introducerii acțiunii** - Conform principiului tempus regit actum și jurisprudenței constante, excepțiile procesuale se analizează prin raportare la momentul sesizării instanței, iar nu prin raportare la situații juridice ulterioare (a se vedea, în acest sens, Decizia ÎCCJ nr. 3567/2016). Or, la momentul introducerii acțiunii, refuzul IGPR de a declasifica documentul solicitat era actual și efectiv.
2. **Măsurile ulterioare nu înlătură obiectul acțiunii** - Susținerile recurentului-pârât conform cărora, ulterior introducerii acțiunii, prin Dispoziția nr. 27/09.04.2024, s-ar fi dispus măsuri pentru declasificare, nu schimbă situația juridică de la momentul introducerii acțiunii și nici rezultatul acesteia. Recunoașterea tardivă a obligației legale de declasificare confirmă, de fapt, caracterul întemeiat al acțiunii noastre inițiale.
3. **Absența unei declasificări efective** - Dispoziția nr. 27/09.04.2024 nu reprezintă o declasificare propriu-zisă a Regulamentului solicitat, ci doar un ordin intern de inițiere a unor "demersuri pentru declasificare". Cum aceste demersuri nu s-au concretizat până în prezent într-o declasificare efectivă, urmată de comunicarea documentului solicitat, este evident că acțiunea își păstrează pe deplin obiectul.
4. **Jurisprudența relevantă** - Instanțele de contencios administrativ au statuat în mod constant că "emiterea unui act administrativ ulterior introducerii acțiunii, prin care se recunoaște indirect dreptul reclamantului, nu înlătură interesul acestuia de a obține o hotărâre judecătorească care să constate încălcarea dreptului său și să oblige autoritatea la respectarea acestuia" (a se vedea, de exemplu, Decizia Curții de Apel București nr. A4253/2018).

Mai mult, recurentul-pârât nu a declasificat efectiv Regulamentul și nici nu a comunicat informațiile solicitate până la acest moment, ceea ce dovedește că acțiunea își păstrează pe deplin obiectul și actualitatea.

IV. CU PRIVIRE LA FONDUL CAUZEI

Pe fondul cauzei, solicităm instanței să constate că hotărârea instanței de fond este pe deplin legală și temeinică, pentru următoarele considerente:

1. **Clasificarea ca "secret de serviciu" a Regulamentului de organizare și funcționare al IPJ Teleorman încalcă în mod flagrant prevederile legale aplicabile, în special:**

a) Art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, care prevede obligația imperativă a autorităților de a comunica din oficiu "actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice". Această dispoziție legală instituie un regim special pentru regulamentele de organizare și funcționare, care sunt considerate de lege ca fiind, prin excelență, documente publice.

b) Art. 31 din Constituția României, care garantează dreptul fundamental al persoanei de a avea acces la orice informație de interes public. Acest drept constituțional nu poate fi îngrădit decât în condițiile și limitele strict prevăzute de lege, cu respectarea principiului proporționalității.

c) Art. 2 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 182/2002, care statuează că "dreptul de a avea acces la informațiile de interes public este garantat prin lege" și că "nici o prevedere a prezentei legi nu va putea fi interpretată în sensul limitării accesului la informațiile de interes public sau al ignorării Constituției, a Declarației Universale a Drepturilor Omului, a pactelor și a celorlalte tratate la care România este parte, referitoare la dreptul de a primi și răspândi informații." Aceste dispoziții demonstrează intenția clară a legiuitorului de a asigura o interpretare restrictivă a excepțiilor de la regula accesului la informațiile de interes public.

d) Art. 33 din Legea nr. 182/2002, care interzice în mod expres clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public. Or, organizarea și funcționarea unei instituții publice reprezintă, prin excelență, o informație de interes public destinată să asigure informarea cetățenilor.

e) Art. 13 din Legea nr. 182/2002, care prevede că "Informațiile clasificate pot fi declassificate prin hotărârea Guvernului, la solicitarea motivată a emitentului." Această dispoziție legală instituie posibilitatea, iar nu obligația, de a menține clasificarea informațiilor, lăsând la latitudinea emitentului analiza oportunității declassificării, ținând cont de interesul public în cauză.

f) Art. 15 lit. e) din Legea nr. 182/2002, care definește informațiile secrete de serviciu ca fiind "informațiile a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat". Or, în speță, recurentul-pârât nu a demonstrat și nici măcar nu a invocat vreun prejudiciu concret și specific care ar putea rezulta din divulgarea ROF-ului IPJ Teleorman, limitându-se la afirmații generale și nesubstanțiate.

g) Art. 32 din Legea nr. 182/2002, care stabilește că "Conducătorii autorităților și instituțiilor publice [...] sunt obligați să stabilească informațiile care constituie secrete de serviciu și regulile de protecție a acestora". Această dispoziție implică o analiză specifică și individualizată a informațiilor care pot fi clasificate ca secrete de serviciu, și nu o clasificare generală și nediscriminatorie a unor documente întregi, cum este cazul ROF-ului IPJ Teleorman.

h) Principiul transparenței instituționale, consacrat de art. 580 din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, potrivit căruia "Transparența constituie principiul conform căruia autoritățile și instituțiile publice au obligația de a-și desfășura activitatea într-o manieră deschisă față de public, în care accesul liber și neîngrădit la informațiile de interes public să constituie regula, iar limitarea accesului la informație să constituie excepția."

2. **Ordinul MAI nr. 105/2013 confirmă caracterul public al regulamentelor de organizare și funcționare.** Potrivit art. 31 alin. (1) și (3) din acest ordin, regulamentele aprobate "se asigură publicitatea potrivit reglementărilor în vigoare" și "se pot multiplica și difuza", cu excepția cazurilor în care sunt clasificate potrivit legii. Această excepție trebuie însă interpretată restrictiv și în concordanță cu prevederile Legii nr. 544/2001 privind accesul la informațiile de interes public.
3. **Practicile administrative convergente confirmă caracterul public al ROF-urilor.** Numeroase instituții publice similare, inclusiv alte inspectorate județene de poliție, și-au publicat regulamentele de organizare și funcționare pe site-urile proprii, recunoscând astfel caracterul public al acestora. Această practică administrativă unitară demonstrează că nu există o justificare obiectivă pentru secretizarea ROF-ului IPJ Teleorman.
4. **Motivarea instanței de fond este temeinică și legală,** aceasta reținând că secretizarea ROF-ului IPJ Teleorman la nivelul "secret de serviciu" încalcă atât prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 cât și principiul transparenței stabilit de art. 580 din Codul Administrativ.
5. **Dispoziția IGPR nr. 27/09.04.2024 confirmă temeiul juridic al acțiunii noastre,** stabilind că "În cazul inspectoratelor de poliție județene a căror Regulament de Organizare și Funcționare are caracter clasificat, în termen de 5 zile de la intrării în vigoare a prezentei dispoziții, inspectorul șef dispune măsuri pentru analizarea și inițierea demersurilor pentru declassificarea informațiilor care nu intră sub incidența normelor de protecție a informațiilor clasificate." Această dispoziție este o recunoaștere implicită a faptului că ROF-urile inspectoratelor județene de poliție conțin, în cea mai mare parte, informații care nu justifică protecția prin clasificare.
6. **Schema organizatorică a IPJ Teleorman și atribuțiile structurilor IPJ,** care sunt elemente stabilite prin ROF, sunt deja publice pe pagina de internet oficială a IPJ Teleorman, ceea ce dovedește lipsa de rațiune a secretizării ROF-ului în condițiile în care mare parte din conținutul acestuia este deja public.
7. **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului** a consacrat principiul potrivit căruia orice restricție a dreptului de acces la informații de interes public trebuie să fie proporțională și justificată de un interes legitim (a se vedea cauza Magyar Helsinki

Bizottság c. Ungariei, nr. 18030/11, §§ 156-170). În speță, nu a fost demonstrată existența vreunei justificări obiective pentru secretizarea integrală a ROF-ului IPJ Teleorman.

8. **Principiul proporționalității** impune ca măsura clasificării să se limiteze strict la acele informații care, prin divulgare, ar putea aduce atingere unui interes legitim de securitate. Clasificarea în întregime a ROF-ului, fără o analiză diferențiată a conținutului său, încalcă acest principiu fundamental al dreptului administrativ.

V. ANALIZA MOTIVELOR DE CASARE

Constatăm că recursul formulat de IGPR nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 488 din Codul de Procedură Civilă, care enumeră limitativ motivele de nelegalitate pentru care se poate cere casarea unei hotărâri.

Potrivit art. 483 alin. (3) din Codul de Procedură Civilă, "recursul urmărește să supună instanței competente examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile". Astfel, pentru a putea fi admis, recursul trebuie să demonstreze neconformitatea hotărârii atacate cu normele de drept aplicabile, prin raportare la unul sau mai multe dintre motivele prevăzute de lege.

Verificând în mod punctual motivele invocate de recurent prin raportare la textul art. 488 alin. (1), solicităm instanței să constate următoarele:

1. Nu se invocă și nu există indicii că instanța nu ar fi fost alcătuită potrivit dispozițiilor legale (art. 488 alin. 1 pct. 1);
2. Nu se susține că hotărârea ar fi fost pronunțată de alt judecător decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului (art. 488 alin. 1 pct. 2);
3. Nu există nicio încălcare a competenței de ordine publică a altei instanțe (art. 488 alin. 1 pct. 3);
4. Instanța de fond nu a depășit atribuțiile puterii judecătorești (art. 488 alin. 1 pct. 4);
5. Nu s-au încălcat reguli de procedură care ar atrage sancțiunea nulității (art. 488 alin. 1 pct. 5);
6. Hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază, neexistând contradicții sau motive străine de natura cauzei (art. 488 alin. 1 pct. 6);
7. Nu s-a încălcat autoritatea de lucru judecat (art. 488 alin. 1 pct. 7);

8. În ceea ce privește pct. 8 al art. 488 alin. (1), referitor la "încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material", arătăm că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material, analizând cu acuratețe prevederile Legii nr. 544/2001, Legii nr. 182/2002 și dispozițiile constituționale relevante. Motivele de recurs formulate de IGPR nu identifică în mod concret, punctual și argumentat, care ar fi normele de drept material pretins încălcate sau aplicate greșit de către instanța de fond. Simpla reluare a apărărilor formulate în fața instanței de fond nu constituie un motiv de casare în sensul art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de Procedură Civilă.
9. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție a statuat în mod constant că "pentru a putea reține incidența motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, este necesar ca partea să indice, în mod concret și specific, care sunt normele de drept material pretins încălcate sau greșit aplicate de către instanța de fond, precum și în ce constă această încălcare sau aplicare greșită" (Decizia ÎCCJ nr. 2145/2019). Or, recursul formulat de IGPR nu îndeplinește această cerință esențială.

Conform art. 489 alin. (2) din Codul de Procedură Civilă, "Aceeși sancțiune [nulitatea recursului] intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488." Întrucât motivele de recurs invocate de IGPR nu se încadrează în niciunul dintre cazurile limitative prevăzute de lege pentru exercitarea acestei căi de atac extraordinare, recursul ar trebui respins ca nefondat.

Va rugam sa respingeti orice probe depuse de paratul recurent direct in recurs care nu au caracter de probe noi si care nu pot fi retinute ca indeplinire a obligatiei de a comunica sindicatului, informatiile solicitate, in interiorului termenului legal stabilit de legea 544/2001.

VI. CONCLUZII

Pentru toate motivele expuse mai sus, solicităm respectuos Înaltei Curți:

1. **Respingerea excepțiilor** de lipsă de interes, lipsă de calitate procesuală pasivă și lipsă de obiect, ca neîntemeiate;
2. **Respingerea recursului** formulat de INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE ca nefondat, întrucât nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art. 488 din Codul de Procedură Civilă;

3. **Menținerea Sentinței civile nr. 1914/13.12.2023** pronunțată de Curtea de Apel București, ca fiind temeinică și legală.
4. **Obligarea recurentului-pârât** la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentului recurs, conform facturii și ordinului de plată atasate.

Va rugăm să judecați și în lipsa partilor.

Cu deosebită considerație,

SINDICATUL POLIȚIȘTILOR DIN ROMÂNIA "DIAMANTUL"

Prin președinte, Vitalie Josanu

Redactat avocat Cristina Cordun